

TAYFA

Kültür – Sanat - Edebiyat

Eren ERDEM RENGARENK

Ben kocaman ağaçların, rengârenk çiçeklerin olduğu havası temiz, suyu berrak olan bir ormanda yaşayan minik, şirin altın gibi parlak sapsarı bir arıyım.

Etrafımda çok sevdiğim çeşitli türlerden birçok ben gibi arı arkadaşlarım var. Onlarla birlikte masmavi göklerde uçar, tepelerde gezer, hatta türlü türlü çiçeklerden bal toplar birlikte neşe içinde yeriz. Akşam olunca da herkes evlerine gider, ben ise beni koruyacak bir çiçek bulur içinde sabaha kadar mışıl mışıl uyurum.

Her sabah olduğu gibi o gün sabah mutlu bir şekilde, güzel bir güne uyandım. Acıkmıştım, gidip bal toplayım dedim ve kafamı bir kaldırdım ki, o da ne? Etrafımda ne bir ağaç kalmış? Telaşla bir o tarafa, bir bu tarafa uçmaya başladım. Bir yandan da arkadaşlarımı arıyordum. Korkmuştum çünkü benden başka tek bir canlı bile yoktu.

Ben nedenini anlamaya çalışırken kocaman bir şey bana öyle bir vurdu ki, o an bayıldım. Gözümü açtığımda küçük bir şişenin içindeydim. Başında kocaman gözleri olan bir varlık bana bakıyordu. Ne kadar bağırdıysam da beni anlamıyor ve benim vız vız sesimi duydukça benimle dalga geçiyordu.

Yorulmuştum. Tam dinlenmeye başlamıştım ki bir ses duydum. İki kişi aralarında konuşuyorlardı. İçlerinden biri bu arıyı yok edelim, diğeri ise şişenin içinde hapsedelim diyordu. Korkudan çığlık atsam da beni duyan yoktu. Hâlbuki ben insanlar için çok faydalı yiyecek olan bal yapıyordum. Ne zararım vardı ki beni küçük küçük şişenin içine koymuşlardı. Bilseler biz arılar insanlar için doğanın dengesini sağlayan zararsız hayvanlardık. Bizler sadece bal yapmayız, polenlerimiz de insanlar için çok faydalıdır ama konuşmalara bakarsak bizden çok da memnun değillerdi. Tam ümidi kaybetmiştim ki şişenin ağzı birden açıldı. Elinde kocaman bir çubukla öyle bir vurdu ki tekrar bayıldım.

Aradan ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Bir sesle irkildim.

-Hadi uyan artık, sabah oldu. Okula geç kalacaksın, diye. O sırada öyle bir fırladım ki yataktan aşağı düştüm. Meğerse olup biten bir rüyadan ibaretmiş. Tabii o an aklıma dün yakalayıp şişeye koyduğum arı geldi. Hemen kalkıp şişeyi açtım, arıyı serbest bıraktım.

O günden sonra hiçbir canlıya zarar vermedim. Evlerinden ve arkadaşlarından ayırmadım. Daha da önemlisi küçük bir hayvan da olsa insanlık için çok önemli olduğunu asla unutmadım.

Yasir AKIN

Hüseyin Talha DEMİROK SU YOKSA GELECEK DE YOK

Merhaba, sevgili arkadaşlar. Sizlere bu yazımda suyun öneminden bahsetmek istiyorum.

Yaşadığımız şu an ki dünyada bilinçsiz su tüketimi oldukça fazla. Bana göre bilinçsiz su tüketimi iki şekilde oluyor. Birincisi bilinçsizce suyu israf etmek, ikincisi ise yine bilinçsizce temiz su alanlarını kirletmektir.

Bilinçsiz su tüketimine örnek verecek olduğumuzda; el yıkarken, diş fırçalarırken, duş alırken, bulaşık ve çamaşır yıkarken, balkon ve araba yıkarken vs. harcamamız gerekenden sudan fazlasını harcıyoruz. Diğer bilinçsiz su tüketimimize örnek verecek olursak ki, kanalizasyon sularının, suya yakın yerdeki tarımsal faaliyetlerde kullanılan ilaçların sanayi bölgelerindeki kimyasal atıkların suya karışması ve sularımızı kirleterek sağlığımızı bozmasıdır.

Su sadece insanların değil tüm canlıların yaşam kaynağıdır. İnsanlar bilinçsiz su tüketimi hakkında eğitilmelidir. Bunun için günümüzde çok etkili olan sosyal medyayı kullanabiliriz. Örneğin bir gün rast geldiğim "25 Litre" adlı video beni çok etkiledi. Bir kişiye günde 25 litre su veriliyor ve su ile ilgili tüm ihtiyaçlarını buradan karşılaması isteniyor. İzledim ve gördüm. O kadar az su ile yetinmeye çalışmak. Ciddiyetini ve önemini fark ettim ve herkesin fark etmesini istiyorum. Bu yüzden hepimize bazı görevler düşüyor.

Çevremizdeki bilinçsiz insanları uyarmalıyız. Geri dönüşebilecek suları arıtırıp kullanabiliriz. Su o kadar değerli ki gelecekte ülkeler su için savaşa bile girebilirler.

Tüm canlıların yaşam kaynağı sudur. Su, işte bu kadar değerlidir. Şunu unutmayalım ki su yoksa gelecek tehlikedir hatta yoktur.

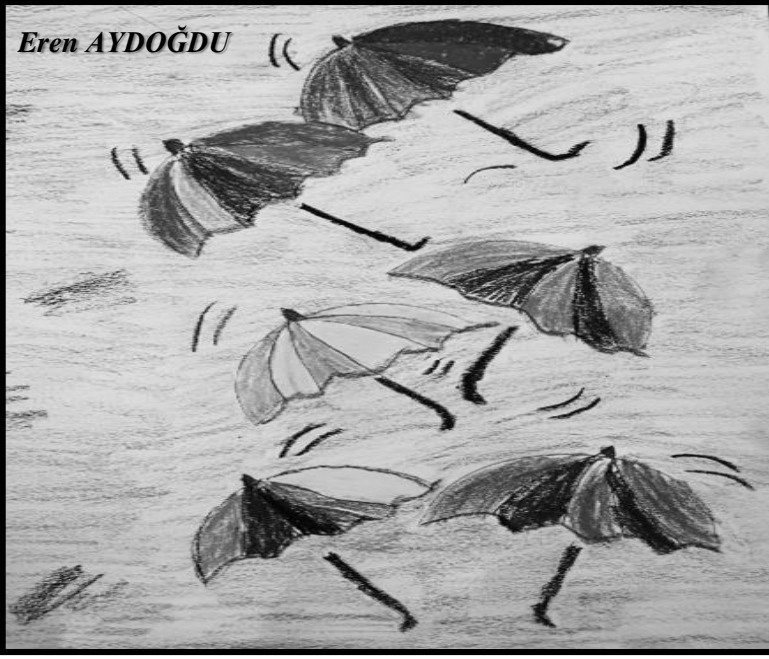
Poyraz NEŞELİ PATATES

Ekerler beni çimlenirim,
Toprağın altında iyidir keyfim.
Bilin bakalım ben kimim?
Sebzelerden patatesim

Önce tarladan toplarlar,
Sonra kabuğumu soyarlar.
Tencereye koyarlar,
Haşlayıp patates püresi yaparlar.

At içine maydanozu soğanı,
Olsun sana patates salatası.
Çağır misafirleri,
Görsünler bu eşsiz lezzeti.

Eren AYDOĞDU

Elif ÖZDEMİR KIRT KIRT

Günlerden bir gün bütün kâğıtlar bir araya gelmiş oyun oynuyorlarmış. O sırada yanlarına makas Kirt Kirt gelmiş. Kirt Kirt'in geldiğini gören kâğıtlar korkuyla kaçışmışlar. Oysa Kirt Kirt'in tek isteği onlara katılıp biraz oynamakmış. Kâğıtların hepsinin kendinden kaçtığını gören makas, bu duruma çok üzülmüş. çünkü onun hiç arkadaşı yokmuş. Kirt Kirt büyük bir üzüntüyle eve dönmüş. Daha sonra Kirt Kirt'tan kaçan bütün kâğıtlar acil durum alanında toplanmışlar. Toplantının konusu tabii ki makas Kirt Kirt'miş. Toplantı sonunda aralarından seçtikleri üç tane kâğıt Kirt Kirt ile konuşmaya gitmişler. Makasın yanına giden kâğıtlar önce kendilerini tanıtmışlar. Mor isimli kâğıt söze başlamış:

-Ben kâğıt Mor, arkadaşlarım da Kâğıt Yeşil ve Kâğıt Pembe. Buraya seninle konuşmaya geldik. Bugün bizleri çok korkuttun. Bunun nedenini öğrenmek istiyoruz, demiş. Makas da bugün hem üzgün hem de onlara kızgın olduğunu söylemiş. Bunun sebebini anlatmaya başlamış.

- Ben siz güzel kâğıtların gereksiz yere kesilmesini istemiyorum. ama beni yanlış kullanan çocuklar sizlere zarar veriyorlar. Siz de beni bu nedenle arkadaş olarak kabul etmiyorsunuz, demiş.

Kâğıtlar hata yaptıklarını anlayarak makasın yanından üzgün olarak ayrılmışlar. Kara kara ne yapacaklarını düşünürken aralarından biri:

-Benim bir makas arkadaşım var. Adı Tık Tık. Eğer onunla konuşursak ize yardımcı olabilir, demiş. Hemen makas Tık Tık'a gitmişler. Ona olanları anlatmışlar. Tık Tık çok iyi bir makasmış ve hemen kabul etmiş. Birlikte Kirt Kirt'a gitmişler. Tık Tık ve Kirt Kirt uzun uzun konuşmuşlar. Sonra arkadaş olmuşlar. Kâğıtlar da Kirt Kirt'a kötü davrandıkları için özür dilemişler. Makaslar ve kâğıtlar arkadaş olmuşlar. Birlikte güzel güzel oyunlar oynayıp etkinlikler yapmışlar.

Belinay USTA DEFTER

Defterdir onun adı,
Her gün yazılır üstüne yazı.
İster okulda ,ister evde,
Daha nerelerde nerelerde
Satılır her gün kırtasiyede

Günlük hayatta çok yarar işimize,
Bitince yapraklar gider geri dönüşüme,
İşlem görünce geri gelir bize.
Güzel güzel yazarız üzerine,
Ne güzeldir şu defter.

Yiğit ERDEM SÜPER KAHRAMAN

Kimsenin bilmediği ve görmediği bütün hayvanların bir arada yaşadığı çok büyük bir orman varmış.

Bu ormanda böceklerden sineklere, fillerden aslanlara kadar her canlı yaşarmış. Ama kavga gürültü ve kıskançlık nedir bilmezlermiş. Sevgi, saygı içinde mutlu mesut yaşarlarmış. Fakat aynı ormanı paylaşan ama içlerine hiç girmeyen çok kavgacı ve korkunç bir leopar varmış. Kimse cesaret edip te onunla arkadaş olmazmış. Arkadaş olmaya çalışan hayvanları ise korkularak kaçırırmış. Bu yüzden de ormanın en tenha köşesinde tek başına yaşarmış.

Günlerden bir gün hayvanlar bir eğlence düzenlemeye karar vermişler. Balonlar asılmış, süsler bağlanmış, masalar kurulmuş, en tatlı meyveler, sebzeler toplanmış, hazırlıklar bitmeye başlamıştı. Bizim leopar eğlenceye çağrılmadığı için uzaktan izliyormuş. Bir yandan da çok üzülyormuş. Tam bu sırada uzaktan çok büyük iki tane demir kaplı kepçeler çıkagelmiş. Hayvanlar korkularından hepsi bir yere kaçmış. Tabii bu arada ne hazırlık kalmış, ne de eğlence. Cesaretini toplayan aslan konuşmaya karar vermiş:

-Hey! Siz neden bizim eğlencemizi bozarsınız diye bağırmış.

Onlar ise hiç durmadan yıkıma devam etmişler. Aslan tekrar seslenmiş. Bu duruma sinirlenen kepçeler öyle gürültülü bir ses çıkarmışlar ki, aslanın neredeyse kulaklarının zarı patlayacak noktaya gelmiş.

Uzaktan olanları izleyen leopar artık dayanamayıp öyle bir haşmetli ve korkunç şekilde gelmiş ki kepçeler korkularından birbirlerine dolanıp kaçmayı bile becerememişler. Hayvanlar leopardan cesaret toplayıp yanlarına gelmişler. Kıpçeler bir daha gelmeyeceklerine söz verip oradan kaçır gibi uzaklaşmışlar. Bu duruma hayvanlar çok sevinip, alkışlayarak kutlamışlar. Hep bir ağızdan "kahraman leopar sen çok yaşa" diye bağırmışlar ve kaldıkları yerden eğlenmeye devam etmişler. Tabii leopar da eğlenceye katılmış. Hep birlikte şarkılar söyleyerek, dans ederek, o geceyi geçirmişler.

O günden sonra da kahraman leopar iyi birisi olarak ve herkese yardım ederek mutlu mesut yaşamış.

Damla TÜRK KEYİF

Ne güzeldir şu kahve,
İster sütlü ister sade.
Sen seç çeşidini,
Sonra yaslan gör keyfini.

Televizyon izlerken,
Sevdiğin kitapları okurken,
Komşularınla sohbet ederken,
Ne güzeldir şu kahve.

Kokusu dağılır etrafa,
Toplar herkesi masanın etrafına
Pişir sen de kendine yorgunluk kahvesi,
Fark etmeli bu muhteşem hissi.

Ayşe Medine BEZCİ

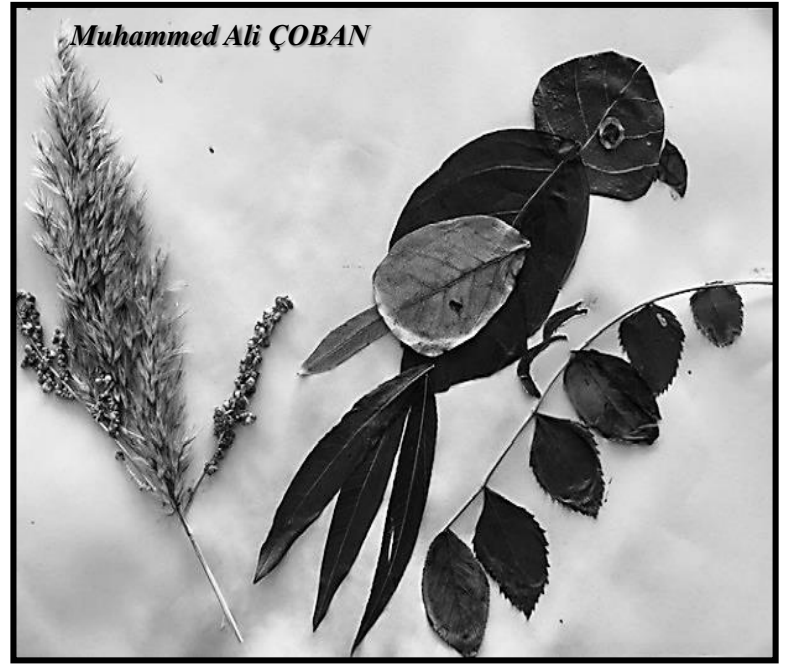

Yağmur TÜRK UZAY MERAKI

Benim bir arkadaşım var: Adı Emine. Arkadaşım uzaya çok meraklı. Öğretmenim hep ona uzayla alakalı dergi alır. O kadar meraklı ki anlatamam, hem de sekiz buçuk yaşında. Artık ben de onun sayesinde uzaya ilgi duymaya başladım.

Arkadaşım kitap okuma saatlerinde hep uzayla alakalı dergi ve kitap okur. Hayali de astronot olmaktır. Öğretmenimiz ona, "sen büyüünce ne olacaksın?" diye sorduğunda hep astronot olacağım der. Herkes ona güler. ama o astronot olmakta kararlı ve ben de başarılı olacağına inanıyorum. Buna kendisi de inanıyor. Beslenmesini yapar, başlar okumaya. Mesela, Merkür, Venüs, Halley Yıldızı, Güneş, Uranüs, Satürn ve Jüpiter... İşte hepsinin ismini biliyor. Öğretmenimden boyama olarak hep uzay resimleri ister.

İyi ki tanımışım Emine'yi. Onun bu bilgisi merakı bende araştırma ve kitap okuma alışkanlığı oluşturdu. Anladım ki iyi arkadaş böyle olmalı. Arkadaş dediğin birbirine bir şey katmalı.

Su TÜRK KAHVE KOKUSU

Ne güzeldir şu kahve kokusu... Çok severim. Öğretmenim her zaman içer, sınıf kahve kokar. Öğretmenimin gelişini kahve kokusundan bilirim. Öğretmenimi çok severim. Ben kahve içmem çünkü küçüğüm. Ben çikolatalı süt içerim, ayran içerim.

Ben kahve tadı bilmem ama kahve kokusunu bilirim. Kahve çekirdeğini resmetmeyi severim. Bir de kahvenin en sevdiğim özelliği insanları bir araya getirmesi. Canın sıkılır, arkadaşını ararsın. Haydi, kahve içmeye... Dayın mı evleniyor? Kız istemeye gidilecek. Gelsin kahveler... Annen bütün gün çok yorulmuştur. Pişirir kendine bir Türk kahvesi...

Sözün kısası, hani derler ya kahve bahane. İşin aslı kahve keyiftir, sohbetir, paylaşmaktır.

Ecrin ÖZDOĞAN IŞIKLAR

Kırmızı ışık dur diyor bana,
Geçme sakın karşıya.
Yayalar beklemeliymiş,
Şimdi sıra taşıtlarda

Sarı ışık bekle diyor bana,
Geçmedi daha son araba.
Hazır ol demekmiş,
Geçmek için karşıya.

Yeşil ışık geç diyor bana,
Taşıtlar durdu sonunda.
Güvenli geçiş yeriymiş,
Işıklar yayalara.

Ecrin ERDOĞAN KİTAPSIZ BÜYÜYEN ÇOCUK

Kitap, çocukların arkadaşı; beynin de yardımcısıdır. Tüm dünyanın dostudur. Kitabın bizim için çok önemi vardır. Bizi zekileştirir, düşünce dağarcığımızı geliştirir, konuşmamızı güzelleştirir.

Kitap okumak hayatımızın her alanında bize yardımcı olur. Örneğin "Kitapsız büyüyen çocuk, susuz ağaca benzer" atasözünde olduğu gibi kitap okumayan çocuk bilgisiz, boş deftere benzer. Bu yüzden bolca kitap okumalıyız. Ancak bazı çocuklar kitap okumayı sevmez. Bunun birçok nedeni olabilir. Başlıca nedenleri ise, kişinin kendine uygun kitapları bulamaması, oyun oynamanın ve teknoloji ile vakit geçirmenin daha cazip gelmesi ve anne babaların çocuklarına örnek olmamasıdır. Bu nedenle anne babalar çocuklarına örnek olmalı ve kişi kendine uygun kitabı seçmelidir. Bunlar yapıldığında, kitap okumak daha eğlenceli ve zevkli hale gelir. Kitap okumayı sevmeyen kişiler bu sayede kitap okumayı sevebilirler.

İnsanlar kitap okudukça hayal güçleri gelişir. Başta söylediğim gibi kitap düşünce dağarcığımızı geliştirir. Bizi farklı dünyalara götürür.

Bu yüzden kitap okumak çok önemlidir. Atasözünde olduğu gibi susuz kalmış insanlara benzememek için kitapları hayatımızın bir parçası haline getirmeliyiz.

Merve ALTINDAĞ KÜÇÜK PRENS

Kitap Tanıtımı

Kimdi bu küçük prens? Herkesten duyuyorum... Öğretmenimden, arkadaşlarımdan, abimden... Öyle bir merak oldu ki içimde anlatamam.

Hikâyeyi aldım ve başladım okumaya... Çöle düşen bir pilot Küçük Prens ile karşılaşır. Küçük Prens akıllı, meraklı, altın sarısı saçlı olan bir çocuktur. Kendi gezegeninden dünyaya gelmiştir. Kendi gezegeninde gözü gibi baktığı bir güllü vardır. Onu gezegeninde bıraktığı için akli ondadır. Diğer gezegenleri gezerken bazı büyüklerle karşılaşır. Zaman zaman kafası çok karışır. Onları anlamaya çalışır.

Daha fazla ayrıntı vermeyeyim. Siz de merak edin ve okuyun istiyorum. Ben üçüncü kez okuyorum ve her seferinde başka bir ayrıntıyı fark ediyorum. Eminim ki sizin de başucu kitaplarımızdan biri olacak Küçük Prens.

Sadece çocukların değil, büyüklerin de çok seveceklerini bildiğim bir kitap.

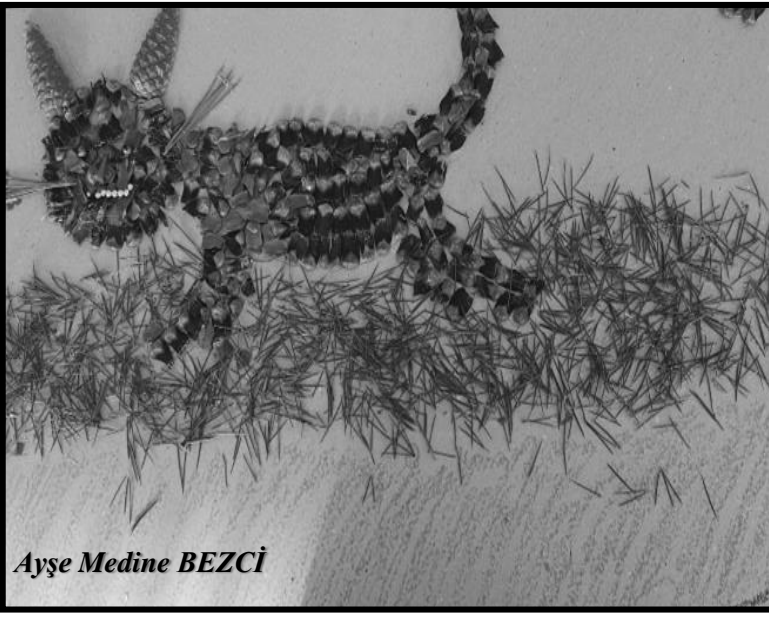
Erva MÜTLÜ ÖZGÜR KUŞ

Ben bir kuş olsam hiç durmadan ülke ülke gezerdim. Gitmediğim gezmediğim şehir kalmazdı.

Gittiğim ülkenin iklimini, büyüklüğünü ve o ülkenin geleneklerini ve göreneklerini öğrenirdim. Hangi yemekleri severler, hiç durmadan uçarak o ülkenin bütün özelliklerini öğrenirdim.

Tabii bir de insan ilişkilerine bakardım. Birbirleriyle nasıl anlaşılıyorlar, kavga ederek mi yoksa güzel güzel konuşarak mı anlaşılıyorlar diye araştırırdım. Kavga edenleri barıştırırdım. Gittiğim ülkeye sevgi ve saygı götürürdüm.

Eğer bir kuş olsaydım, hiç durmadan kanat çırparak dünyadaki bütün ülkeleri gezerdim.

Ayşe Medine BEZCİ

Gamze Zeynep VURAL PENCEREDEKİ ÇOCUK

Ülkenin birinde Ali adında çocukları olan çok ama çok zengin bir aile varmış. Ali her gün penceresinden mahallesinde oynayan çocukları izler ama onlara hiç katılmamış. Mahalledeki çocuklar onun muhteşem evine bakar onların yerinde olabilmenin hayalini kurarmış. Kendilerini her gün pencereden izleyen çocuğun neden oyunlarına katılmadığını merak edip dururlarmış. Ali'nin koşup oynamayan, gezip dolaşamayan engelli bir çocuk olduğunu kimsecikler bilmiyormuş.

Ali yine günlerden bir gün oyun oynayan çocukları izlerken kâğıt toplayan bir çocuk görmüş. Çocuğun ayağında yırtık bir ayakkabı, üstünde başında yırtık elbiseler varmış. Buna rağmen çocuk çok mutlu bir şekilde kâğıt topluyormuş. Ali çöpten kâğıt toplayan çocuğu seyredirken onun yerinde olmanın hayalini kurmuş. Tek isteği onun gibi mutlu olabilmekmiş. Ali annesi ve babasına o çocukla tanışmak istediğini söylemiş. Annesi ve babası Ali'yi o çocuğun yanına götürmüşler ve tanıştırmışlar. Çocuğun adı Veli'ymiş.

Veli çok zor koşullar altında yaşamasına rağmen çok mutlu bir çocukmuş. Hayat doluymuş. Ali, Veli ile geçen her andan keyif alıyormuş. Bir gün Veli'ye ben de senin gibi oyunlar oynayan oynamak isterdim ancak engelli bir bireyim ve bu mümkün değil demiş. Veli ise Ali'ye sen bir çocuksun ve çocukların oynamasına hiçbir şey engel değil demiş. Onu mahalledeki diğer çocukların yanına götürmüş. Ali'nin de oynayabileceği oyunlar kurup oynamışlar.

Mahalledeki çocuklar ise penceredeki çocukla tanışmanın mutluluğunu yaşıyorlarmış. Ali de her engeli aşabileceğini öğrenmiş, çünkü çocuklar engel tanımazlarmış.

Sebahattin Efe KARATEPE KARDELEN

Bir kış sabahına uyanmıştık. Yanan, sıcak sobanın üzerinde; sabah çayını annem hazırlamıştı. Güzel bir kahvaltıdan sonra babam dedi ki:

-Her mevsimin güzelliği ayrıdır. Bence yaşamalıyız onu doyasıya.

- Hadi karlara gidelim, dedi.

Poyraz NEŞELİ PENGÜEN

Adım Penguen, kutupta yaşarım.
Siyah beyaz kıyafetimle
Çok sevimli ve yakışıklıyım,
Dans etmeye bayılırım.

Soğuğu çok severim,
Balık tutup yerim.
Hobin ne diye sorarsanız,
Kaymaktır benim işim.

Küresel ısınma ortaya çıktı,
Neslim tükenmeye başladı.
İnsanlara sesleniyorum,
Doğanın dengesini bozmayın istiyorum.

Efe Gurur YAĞCI RÜZGÂR OLSAYDM

Rüzgâr olsaydım denizlerin kalbinde uyur, bulutların arasında dolaşır, nerede ihtiyaç varsa oraya süzülerek iyilik taşırdım.

Rüzgâr olsaydım mevsime göre davranmazdım. Kışın kaçardım insanlardan. Kendimi hissettirmez, onları üşütmezdim. Çünkü ya üşüyüp sevmezlerse beni, kaçarlarsa benden diye korkardım. Yazın o sıcak güneşli havalarda eserdim insanlara, hayvanlara, bitkilere... Böylece sıcaktan bunalmaz, terlemezlerdi. En çok ne zaman mutlu olurdu biliyor musunuz? Oh! Ne güzel estin be rüzgâr, serinlettin sözünü duysam yeter bana.

Mutlu etmek, mutluluk verir bana. Bir de derlerse çok seviyorum rüzgârı... İşte bunu duymak için rüzgâr olsaydım...

Nehir KÜÇÜK YAPMA

Merhaba arkadaşlar. Ben doğa. Adım üstünde doğal... Ama pek de doğal değilim artık. Neden mi?

İnsanlar her kamp kurmada, beni keşfe çıktıklarında, piknik yaptıklarında bana zarar veriyor. Mesela geçen gün bir genç grup kamp kurmaya geldi. Başta o kadar sevindim ki... Canım sıkılıyordu, bana da eğlence olurlar dedim. Nerden bilecektim ki yerde kuru otlar, çalılar varken ağaç dallarını kırıp ateş yakacaklarını... Çöplerini öylece bırakıp gideceklerini... Hele ki bir gencin bitmiş pilini fırlatıp öylece atması... "Hayır, yapma!" demeyi çok istedim. "O attığın pil toprağa karışacak ve orda yetişen bitkilerle zehirlenerek sana geri dönecek." "Neden düşünmüyorlar?" Doğaya her zarar verdiklerinde; gelecekte asıl zararı kendilerinin göreceğini bir bilseler...

Sizden tek istediğim biraz daha bilinçli olun, bana sahip çıkın. Ben de size nefes olayım, gölge olayım, sağlıklı sebze meyve vereyim. Yani huzurla, mutlulukla üzerime düşeni yapabileyim.

Babamın bu fikrini hepimiz çok sevdik. Hazırlanıp yola çıktık, bembeyazdı her yer. Kar adeta büyülüyordu. Ağaçlara verdiği şekil insanı kendinden alıyordu. Biraz daha gittikten sonra ne göreyim!

Karın üzerinde açan çiçekler...

Baba dur! Baba dur! diye seslendim. Babam durdu. Karın üzerinde açan bir sürü bembeyaz çiçekler... Babam dedi ki:

-Bunlar kardelen çiçeği, oğlum. Karın altından tomurcuklanıp açan çiçeklerdir.

Çok etkilenmiştim kardelenin hikâyesinden. Buradaki asıl başarımın zorluklardan yılmayarak mücadele edip amacına ulaşmak olduğunu öğrendim. Bir kış masalıydı.

İMTİYAZ SAHİBİ

İbrahim GÖKÇINAR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Elif KELEŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Ümit TAŞDELEN

GÖRSEL DANIŞMAN

Tuğba GÖKÇE

YAYIN KURULU

Eylem Kiren YILMAZ

Ümit TAŞDELEN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK BARBAROS İLKOKULU

Barbaros mahallesi Funda sokak No:8/B

Çubuk Ankara

0312 837 53 85